

Sophie Kinsella: Salaisuuksia ilmassa | Maailmankirjat

suom. Ulla Selkälä WSOY 2008

Risto Niemi-Pynttari

Halu punoutuu juonen käännteisiin

Bridget Jonesin elämäni sinkkuna on jo oma genrensä ja Sophie Kinsellän *himoshoppaaja*-sarja kuuluu samaan genreen. Nautinnollisesti töppäilevien naisten lajityyppiin kuuluu myös *Salaisuuksia ilmassa*. Se oli miellyttävä lukukokemus. Kunnon analyttikko lukisi naisten viihdettä tietysti Lacanin *Feminine Sexuality* -teoksen kautta. Rohkaisin naista itsessäni kysymään mistä silloin on kyse kun nautin viihteen hykerryttävistä henkilöahmoista ja kutkuttavista juonen käännteistä ?

Kyse on tietysti nautinnosta, ja oikeastaan hyvä nautinto tulisikin erottaa vanhanaikaiseksi käyneestä termistä viihde. Kinsella käy viihdyttäessään kursailematta käsiksi itse asiaan, eli halun lähteille. Emmen halu olla miesten tavoittelema, eli halu olla nainen josta miehet kilpailevat, on olennaisempi kuin parisuhde. Sitä voi sanoa Emmen halun lähteeksi. Hän sytty ja hehkuu joutuessaan kilpailun kohteeksi, eli tuohon kiihottavaan tilaan epäoikastävän ja tulevan miesystävän välillä.

Arkipäivänsä Emma säheltää mainostoimistossa apulaisena, ja töppäilyt ovat keskeinen osa tätä *Bridget Jones* -genreä. Poikastävä Connor on komea ja huomaavainen markkina-analyttikko, mutta jotain puuttuu, eikä Emma voi olla assosioimatta häntä barbileikkien Kentiin. Kuvioon astuu miljonääri Jack, joka omistaa tuon mainostoimiston, ja jolle Emma hupsuuksissaan tulee paljastaneeksi liikaa itsestään. Tästä asetelmasta Kinsella kehittää hykerryttäviä juonen käännteitä. Toisin sanoen Jack sattuu usein paikalle silloin kun Emma on Connorin kanssa, ja päinvastoin. Kohtalokkaat sattumat palvelevat tietysti itse asiaa – eli eroottista fantasiaa.

Taideproosaa kirjoittavat uskaltavat harvemmin keksiä rohkeita juonen käännteitä. Itseasiassa juonen käänne on paikka jonne tarinassa halu ja energiat keskittyvät. Uskottavuuden ja logiikan alistamissa juonen käännteissä on tiettyä voimattomuutta, kun yliminä kontrolloi kirjoittajaa. Hyvissä viihderomaaneissa juoni voi olla epäuskottava, kunhan sen moottorina oleva halu hyrrää voimakkaasti.

Esimerkiksi silloin, kun Emma päättää kohentaa hieman tylsäksi käyntyä seksielämäänsä Connorin kanssa. Ensin asiasta keskustellaan tyttöjen kesken ja Emma saa vinkin, että seksi työpaikalla voisi olla kiihottavaa. Hän houkuttelee Connorin varastuhuoneeseen ja kesken kiihkeää riisuutumista Jack sattuu paikalle. Emma tietysti nolostuu, mutta siitä huolimatta juonen käänne on hykerryttävä ja eroottinen fantasia toteutui.

Koomisessa kolmiodraamassa Connor sattuu myös usein paikalle väärään aikaan. Nautintoa tuottava juonen käänne syntyy esimerkiksi siitä, kun Emma valmistautuu treffeille Jackin kanssa. Meikit ja pitsiliivit on tyttöjen kesken viritelty kun Connor sattuu paikalle.

Syylisyysfantasia on täydellinen: eron vuoksi surullinen ex-poikaystävä tulee ovelle ja Emma on hemaisevimmillaan, ja selvästi jo uudet viritykset mielessä:

“Ovisummeri soi.

– Hän on etuajassa, Lissy sanoo. Aika outoa.

– Ei Jack voi tulla ennen aikojaan! Kaahotamme olohuoneeseen, ja Lissy ehättää ikkunaan ensimmäisenä.

– Voi itku, hän sanoo tiiratessaan kadulle. Se on Connor.

– Connor! Tuijotan häntä kauhusta kankeana. Onko Connor täällä?

Hänellä on kädessään laatikko, jossa on jotain tavaraa. Päästänkö hänet sisään?

– Älä! Teeskennelään ettei olla kotona. Myöhäistä, Lissy sanoo ja irvistää. Sori. Hän näki minut. Ovisummeri soi uudestaan, ja tuijotamme toisiamme avuttomina.

– Okei, sanon lopulta. Menen alas.

Paska paska paska...

Pyyhällän alas ja avaan oven hengästyneenä. Ja sen takana seisoo Connor naamallaan sama marttyyrin ilme kuin töissä.

– Hei, hän sanoo. Tässä ovat ne tavarat, joista puhuin. Ajattelin että voisit tarvita niitä.

– Aa, kiitti, sanon ja tartun laatikkoon, jossa näyttäisi olevan pullo L’Oréalin samppoota ja neulepusero, josta minulla ei ole mitään muistikuvaa.

– Minä en ole vielä ehtinyt kasata sinun kamojasi, joten sopiiko että tuon ne sitten töihin?

Pudotan laatikon portaisiin ja käännyin nopeasti, lähtevän näköisenä, ettei Connor vain luulisi minun kutsuvan häntä sisään.

– No, ymm, kiitti, sanon. Olit tosi kultainen, kun tulit tuomaan nämä.

– Mitäs tuosta, Connor sanoo. Hän huokaa raskaasti. Emma minä ajattelin, että ehkä me voisimme käyttää tilaisuutta hyväksi ja puhua samalla. Mehän voisimme käydä drinkillä tai vaikka syömässäkin.

– Voi hitsi, heläytän iloisesti. Se olisi mukavaa. Todellakin. Mutta totta puhuen nyt on pikkuisen huono hetki.

– Oletko sinä menossa ulos? Connorin naama venähtää.

– No tuota, joo. Lissyn kanssa. Vilkaisen vaivihkaa kelloa. Kuusi minuuttia vaille kahdeksan. No mutta, nähdään pian. Töissä sitten. ..

– Mitä sinä oikein sätkyilet? Connor tuijottaa minua.

– Minä mitään sätkyile! Tuhahdan ja nojaan huolettomasti ovenpieleen.

– Mikä sinua vaivaa? Hänen silmänsä kaventuivat epäluuloisesti, ja hän kurkkii ohitse rappuun. Mitä täällä tapahtuu?

– Connor. Lasken käteni kevyesti hänen käsivarrelleen. Ei tapahdu yhtään mitään, kuvittelet vaan.

Samalla hetkellä Lissy pujahtaa taakseni ovelle.

– Ymm. Emma sinulle on tosi tärkeä puhelu, hän sanoo teennäisellä äänellä. Sinun pitää tulla nyt heti. Ai, hei Connor!

-Te yritätte päästä eroon minusta! Connor kiljahtaa ja katsoo hämmentyneenä ensin Lissyä ja sitten minua.
-Eikä yritetä! Lissy kieltää ja lehahtaa punaiseksi kuin tomaatti.
-Hetkinen, Connor tokaisee äkkiä ja tuijottaa asuani. Hetkinen... minä en ... oletko sinä ... menossa treffeille.”

Juonen käänteiden ei tarvitse olla uskottavia jos ne osuvat pinnan alaisiin maaleihinsa. Kiinnostava sivujuoni Kinsellin romaanissa liittyy sisarkateuteen – ja toiveen toteutmaan tähtäävä fantasia osuu sinäkin kohdalleen.

Eräänlainen kilpaileva tytär on ottanut kotona Emman paikan. Serkkutyttö Kerry on ollut opiskeluaikanaan vuokralaisena heillä, ja siinä missä Emma on töpeksinyt, siinä Kerry on ottanut paikan äidin viereltä keittiöstä. Henkilöasetelma ilmaisee asian jälleen kerran hykerryttävästi.

“Tunnen tutun mustasukkaisuuden piston nähdessäni heidät seisomassa vieri vieressä lieden äärellä. He näyttävät enemmän äidiltä ja tyttäreltä kuin tädiltä ja siskontyttäreiltä. Molemmilla on samanlaiset rikotuksi leikatut hiukset – vaikkakin Kerrylla on omissaan voimakkaamman värisiä raitoja – kummallakin on kirkkaanvärinen toppi, joka paljastaa anteliaasti ruskettunutta rintavakoa, ja molemmat nauravat. Huomaan työtasolla valkoviinipullon, josta on juotu jo puolet.

-Hyvää syntymäpäivää! Halaan äitiä. Vilkaistessani lahjakääreessään olevaa pakettiani keittionpöydällä sävähdän jännittyneestä odotuksesta. Minulla on äidille mahtava syntymäpäivalahja. Maltan tuskin odottaa, että pääsen antamaan sen hänelle!

-No hei! Kerry sanoo kääntyessään minuun päin essussaan. Hänen siniset silmänsä ovat vahvasti meikatut, ja kaulassa roikkuu timanttiristi, jota en ole nähnyt aiemmin. Joka kerta kun näen Kerryn, hänellä on uusi koru. Ihanaa nähdä sinua, Emma! Me näemme sinua aivan liian harvoin, vai mitä, Rachel-täti?

-Se on totta, äiti sanoo halatessaan minua.

-Saanko takkisi? Kerry kysyy, kun panen tuomaani samppanjapulloa jääkaappiin. Ottaisitko jotain juotavaa?

Noin Kerry puhuu minulle aina. Aivan kuin olisin vieras.

Mutta vähät siitä. Taällä kertaa minä en anna sen käydä hermoilleni. Muista pyhät renkaat ikuisessa elämänketjussa.

-Ei sinun tarvitse. Yritän kuulostaa ystävälliseltä. Saan itsekin. Avaan kaapin, jossa laseja säilytetään, ja huomaan katsovani tomaattitölkkejä.

-Lasit ovat täällä, Kerry sanoo keittiön toiselta puolelta.

Muutimme järjestystä! Nyt siinä on pajon enemmän järkeä.

-Ai jaa. Kiitti. Otan häneltä lasin ja siemaisen viiniä. Voinko auttaa jotenkin?

-Enpä tiedä... Kerry sanoo ja kierrättää katsettaan kriittisesti ympäri keittiötä.

Emma onnistuu saamaan paikkansa äidin virellä keittiössä ja isän suosikkityttönä, kunhan paljastaa Kerryn kaksinaamaisuuden ja esittelee heille miljonääripoikaystävänsä, sekä alkaa luoda menestyksestä uraa mainosalalla.

Kolmas halun taso, kolmiodraaman ja sisarkateuden lisäksi, onkin raha ja kuluttaminen. Se on niin perverssiä, etten pysy sitä analysoimaan. Kinsellan *Himoshoppaaja* -kirjasarja viittaa suoraan himoon. Siinä missä Emmen seksielämä on nautinnollista, siinä kuluttaminen on suorastaan raivoisan himokasta. Tarvitaankin miljonääripoikaystävä tyydyttämään Emmen koko halujen ja himojen skaala.